

NAGY TAMÁS

Sosem látott hajók

Solymászok és erdészek tanulmányozzák,
hogyan olvadhatnak össze a tájjal.
A hét nagy kő még nem látható, csak a hágó,
ahonnan kikerülhetetlen a kilencedik század.
Amit látnunk kell, túl van a Borzsa-havasok gerincein,
túl a csigolyák közt megbúvó farkasokon,
amelyek majd elbúcsúztatják az utolsó királyt is.
Az irány egyelőre nehezen kitapogatható.

Végül kitisztulnak a kontúrok. Lépteink
ösztönöseké válnak, mint lónyérítés utáni
lónyérítés. Szemben a síkság kezdete,
elmaradó fenyőkíséret. Egy jól időzített pihenő
más megvilágításba helyezhet dombvidékeket.
Gyere, nézd meg, kifolyt vérünk
hol szeli ketté Beregszászt, s megy tovább
sosem látott hajókat ringatni. Itt foglaltunk újra hont.

kikötni valahol

a testben ellentétek összpontosulnak a szavak amiket a lány a buszmegállóból mondott visszacsengenek ahogy elindulsz és magadnak mormolod őket mintha az egésznek lenne tétje és az sem zavar hogy a fenyvesek átengedik ezt a szagot kell hogy valami maradjon a bohémságból vodka és cigifüst a levegőben lehelet látszik de nem lényeges már tudod hogy a szépség a hajlatokban van és eleget hajolgatsz mert el akarsz érní valamit csak a körvonalai még homályosak az életednek így lehet évszázadokat hazudni a lépésekkel amiket ebben az ismerős galériában teszel és a parketta recsegésére gondolsz annak a lánynak tetszene ha végighúznád a kezed a combjai közt kezdj el élni hallod miközben megelőznek egy pillanatra megállsz racionális magyarázatot adni ez a befagyott tó nem vezethet oda ahova szeretnéd mégis újra elindulsz beregszász irányába de a szelet ott sem láttad és nem félsz attól hogy beszakadsz a túlsó part közelebbinek tűnik mint valaha megtanultad hogyan reagálj a megemelkedett adrenalinszintre ezt sokszor hallottad hogy igazából a hogyanokon van a lényeg a többiek átértek a dombhoz a fenyvesek térdéhez és te a közepén vagy ennek a szarnak és az összes lélegzetvétel a halál apró lehetősége sajnálsz hogy nem döglesz meg egy kicsit mindennap a lányra gondolsz ó mit tenne azzal a cigivel a kezében úgy tűnt része lehetne egy szerelmi háromszögben ahol állandóan magyarázkodni kellene ehelyett inkább letudod egy csókkal a másnapokat a jég nem bír el beszakadsz de mintha a zsebedből elővett papírral tudnád bizonyítani ez nem mély víz nem kell félni még azoktól a fenyvesek közül feléd induló farkasoktól sem akiket úgy néz ki elbír a jég